

NORGES INDSKRIFTER

MED DE ÆLDRE RUNER.

UDGIVNE

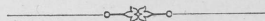
FOR

DET NORSKE HISTORISKE KILDESKRIFTFOND

VED

SOPHUS BUGGE.

I.

CHRISTIANIA.

A. W. BRØGGERS BOGTRYKKERI.

1891—1903.

13. Belland.

S. 213. *keþan* vilde i historisk oldnorsk Form hede **Kjæða*. Formelt passer hertil første Led i Gaardnavnet i *Kiadabærghi* Røde Bog S. 470, nu *Kjaberg*, Søndre Odalen Sogn under Matr. Gaards-Nr. 6; se O. Rygh, Norske Gaardnavne III S. 177. Jeg vover dog ikke sikkert at afgjøre, om første Led i Gaardnavnet virkelig hører sammen med det paa Belland-Stenen skrevne Mandsnavn. Naar Rygh (anf. St.) vil forbinde *Kiadabærgh* med Folkesprogets *kjæða* f. »Ørret«, synes dette lidet rimeligt, da *kjæða* paa Grund af isl. *kóð* sandsynlig forudsætter oldn. **kæða*, som altsaa har en ganske anden Stammevokal end første Stavelse i *Kiadabærgh*. Om en mulig Sammenhæng mellem det nævnte Gaardnavn og Gaardnavnet *Kjæstad* (Matr.-Nr. 27) i Lom, Nordre Gudbrandsdalen, se O. Rygh, Norske Gaardnavne IV, 1 S. 51.

S. 213 f. Jfr. Mandsnavnet *lætq* (efter Noreen *glætq*) i Overgangsindskriften paa Flistad-Stenen, som jeg har sat til 750—775 (Arkiv f. n. F. XVIII S. 6 ff.).

S. 214 L. 7. *fluq* paa Rök-Stenen opfatter jeg nu anderledes.

S. 214 L. 9. Istedensfor *aq* paa Frerslev-Stenen skal læses *han* (Wimmer).

S. 214 L. 13 ff. Gimsø-Stenen har *þaisq* (ikke *þausq*) og efter *staina* sandsynlig *þaisa*; se S. 399, 402.
